

W czwartek 5.06.2013r. W Pałacu Prezydenckim z udziałem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego odbyła się konferencja pt. „**Prawa i bariery. Edukacja, informacja, praca, przestrzeń publiczna a problemy osób niepełnosprawnych**”.

Jej celem było omówienie sytuacji osób z niepełnosprawnością w rocznicę ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych. Na samym początku prezydent RP stwierdził iż sama ratyfikacja konwencji była sporym wyzwaniem dla Polski i trzeba się zastanowić co należy zrobić, żeby przepisy konwencji znalazły odzwierciedlenie w praktyce. Kolejną część spotkania stanowił panel dyskusyjny którego uczestnikami były osoby z niepełnosprawnością. Pierwszym prelegentem był Michał Wozniak, student III roku fizyki na uniwersytecie Warszawskim na co dzień używający do komunikacji metody komunikacji alternatywnej AAC. W swoim wystąpieniu podkreślił, że względu na swoją niewyraźną mowę niejednokrotnie w życiu codziennym np. w banku lub na ulicy jest brany za osobę będącą pod wpływem alkoholu bądź osobę z niepełnosprawnością intelektualną. Niejednokrotnie czuje się pomijany w rozmowie z urzędnikiem bądź sprzedawcą

Następnie wystąpiła Joanna Łazowska-Szczecińska, matka niesłyszącej córki i niedosłyszącego syna. Jest ona pedagogiem pracującym z tym rodzajem niepełnosprawności. Zwróciła ona uwagę na fakt zmuszania rodziców dzieci głuchych do zaimplantowania swoim dzieciom aparatów słuchowych. Przekonywała także że jeśli dziecko niesłyszące porozumiewa się w swoim języku, czyli polskim języku migowym nie należy mu tego zabraniać, gdyż jest szczęśliwe i nie należy tym faktem straszyć rodziców. Opowiedziała także o prowadzonej przez siebie klasie w której wszystkie dzieci mają aparaty a żadne nie zna języka fonicznego.

Kolejnym wykładowcą był Paweł Wdówicki kierownik biura ds. osób niepełnosprawnych przy Uniwersytecie Warszawskim. Przytoczył on pewne interesujące dane dotyczące edukacji osób z niepełnosprawnością: otóż o ile

wskaźnik dostępu do studiów wyższych jest dość duży o tyle naukę w szkołach średnich podejmuje tylko 10% absolwentów gimnazjów. Podkreślił konieczność pokazywania zalet osób z niepełnosprawnością, a nie koncentracji na ich dysfunkcjach. Należy też zapewniać im maksymalne uczestnictwo w życiu społecznym i politycznym a nie tylko w zatrudnieniu.

Na konieczność wzajemnego zrozumienia specyfiki różnych niepełnosprawności przez ogół społeczeństwa zwrócił uwagę instruktor Fundacji Aktywnej Rehabilitacji, Tomasz Biduś (zawodnik rugby na wózkach). Opowiedział on o wyjeździe na zawody w Kanadzie, gdzie po zakończonych zawodach wpadł na pomysł wybrania się grupą do parku narodowego. Podczas podróży nie napotkał przeszkód związanych z jego niepełnosprawnością, natomiast w naszym kraju podróżując np. koleją niejednokrotnie jest zmuszony podróżować w niedostosowanym wagonie w przejściu obok toalety.

Temat dalszej obecności w mediach problematyki niepełnosprawności poruszył Piotr Pawłowski, prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji. Miałoby to istotny wpływ na pogłębienie świadomości społecznej. Gdybyśmy częściej widzieli osoby niepełnosprawne w mediach, np. w programach z audiodeskrypcją, to zwracałoby to większą uwagę społeczeństwa na tę grupę – mówił Aleksander Waszkielewicz, prezes Fundacji Instytut Rozwoju Regionalnego

Podsumowując konferencję, pani Irena Wóycicka Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP zaapelowała o jeszcze większą konsolidację środowiska. Podkreśliła też konieczność jeszcze większego nacisku na pogłębienie świadomości społecznej. Ważne jest też, aby środowisko osób niepełnosprawnych jeszcze mocniej zabiegało o realizację swoich praw i miało swoją silną reprezentację.